Doğan Kardeş

SAYI 3 17 OCAK 1972 100 KURUŞ

DÜNYA ÇOCUKLARINDAN ÖRNEKLER: PALYAÇOLAR *Yapan: Deborah Goode (10) Avustralyalı*

BİLMEDİĞİMİZ AMERİKA

BİZONLAR : Yüzyıllarca önce Amerika'ya ayak basan beyazları en çok şaşırtan şey, Avrupa kıtasında, adını dahi işitmedikleri birtakım hayvanlar olmuştu. Bunlar, Kuzey Amerika dağlarının belli başlı hayvanı olan bizonlardı.

1528 - 1535 yılları arasında Amerika'ya giden Alvar de Vaca ile, ondan daha sonra, 1776 yıllarında Kuzey Amerika'da bulunan Fray Serra, sonradan yazdıkları eserlerinde, bu garip yaratıklardan uzun uzun bahsetmişlerdi.

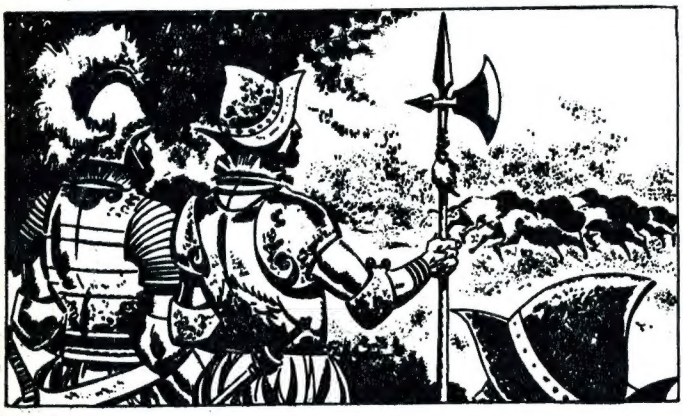

Amerika'ya yerleşen beyazlar sonraları bizonlara buffalo da demişlerdir. Bizon, özellikle kızılderililerin en büyük geçim kaynağıydı. Tertipledikleri avlar sırasında avladıkları bizonların hem etini yerler, hem de derisinden çeşitli giyecek eşyaları yaparlardı.

Bilhassa sonbaharda bizon avına çıkan kızılderili kabileler, bütün bir kışı rahat geçirmek için mümkün olduğu kadar çok bizon avlamaları gerektiğini bilirlerdi.

Zamanla, kuzey topraklarında altın ve petrol bulunması, daha çok, iç taraflarda yaşayan beyazların, kuzeye göç etmeleriyle sonuçlandı.

Ama aralarına gelen bu yabancıları istemeyen kızılderjliler, beyazların kervanlarını ateşe verdiler, yerleştikleri bölgelere saldırılar tertipledi-ler. Fakat bunların hiç biri kâr etmedi.

Zaman geldi, beyazların kurduğu ordular, kızılderilileri kendi topraklarından attılar. Çoluk çocuk, eşyalarını sırtlarına vurup, beyazların kendilerini yerleştirdikleri bölgeye göç etmek zorunda kaldılar.

Böylece, kurulan yeni yeni şehirler, Kuzey Amerika'daki kızılderili nüfusunu azalttığı gibi, bu memleketin sembolü haline gelen bizonların da hemen hemen yok denecek kadar azalmasına sebep oldu. Eskiden etinden, yağından ve derisinden faydalanılan bizonlar, şimdi etrafı çevrilmiş özel çiftliklerde besleniyor, yeniden üreyip çoaltılmasına çalışılıyor.

Kartal 1 metreye varan boyuyla kuvvetli, hiç bir yaratıktan korkusu olmayan bir kuştur. Dağların kayalık yerlerinde yaptığı yuvasında yaşar.

Kuşlar Dünyasının Korkusuz Kralı

KARTAL

Nasıl kara hayvanlarının kralı aslansa, kuşlar dünyasının başbuğu da kartaldır. Boyu başından kuyruğunun ucuna kadar 1 metreye yaklaşır. Kanatlarını açıp da çırparak havalanması belki insana biraz hantal gözükebilir, ama gökyüzünde geniş daireler çevirerek uçması şahanedir.

Kartal yırtıcı bir kuştur. Sincap, fare, tavşan gibi hayvanları kuvvetli gözlerinin sayesinde çok uzaklardan farkedip yıldırım gibi üzerine iniş yaparak, ucu aşağıya kıvrık gagasıyla bir anda parçalayıp öldürür. Çiftliklere yaklaşarak civardaki hindilere, kazlara, hatta orta boy kuzulara bile saldırdığı olur. Ne var ki çoğu zaman avını canlıyken yakalayıp öldürdükten sonra yemeyi seven kartalın, arada bir leşlerle de karnını doyurduğu görülür.

Kartallar yuvalarını ya kayaların üzerine yapar, ya da yüksek ağaçların üzerine. Orada erkekle dişi bir arada ölünceye kadar otururlar, bir çok başka hayvanda olduğu gibi eşlerini değiştirmezler.

Yavruyken ele geçirilen kartalların sahibine alışması mümkündür. Sahiplerine alışan kartallar, uzunca bir süre onlardan uzak kalsalar, onları özlediklerini belli ederler. Görünce de onları sevinç çığlıklarıyla karşılarlar. Orta Asya'daki bazı avcılar kartalı evcilleştirerek onu tilki ve ceylan avlamaya alıştırırlar.

Kartal, kuşların arasında en uzun ömürlü olanlarından biridir. Hayvanat bahçesindeki bir kartalın tam 46 yıl yaşadığı görülmüştür. Kartalla ava çıkanlar, yüzlerini tel bir maske ile, ellerini de kalın deri eldivenlerle korurlar. Çünkü sahibinin eline konan kartal sivri pençeleriyle onun elini, gagasıyla da yüzünü parçalayabilir.

17 OCAK 23 OCAK ARASI

● **17 OCAK 1875**

İstanbul'da Karaköy'le Beyoğlu'nu birbirine bağlayan tünel açılmıştı.

● **18 OCAK 1407**

Osmanlı İmparatorluğu'nun en çok görevde kalan sadrazamı Çandarlı Ali paşa ölmüştü. 1. Murat ve Yıldırım Beyazıt devrinde yaşamıştır.

● **19 OCAK 1966**

Hindistan'da büyük Devlet adamı Nehru'nun kızı Bn. İndira Gandi Başbakan olmuştu.

● **20 OCAK 1910**

İstanbul'da Beşiktaş'la Ortaköy arasındaki Çırağan Sarayı, çıkan bir yangınla iki saat içinde yanıvermişti.

● **21 OCAK 1774**

Osmanlı Padişahlarından 3. Mustafa ölmüştü. 3. Ahmet'in oğlu olan 3. Mustafa saltanatı boyunca devlet işlerini düzenlemek ve Rusya'ya müthiş bir darbe indirip, bu ezeli tehlikeyi uzaklaştırmak için çalışmıştı.

● **22 OCAK 1517**

Yavuz Sultan Selim, Kahire'nin hemen yakınında, Ridaniye'deki meydan savaşını kazanarak Memluk İmparatorluğunu haritadan silmişti.

● **23 OCAK 1517**

Yavuz Sultan Selim'in başveziri Sinan Paşa şehit olmuştu.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI

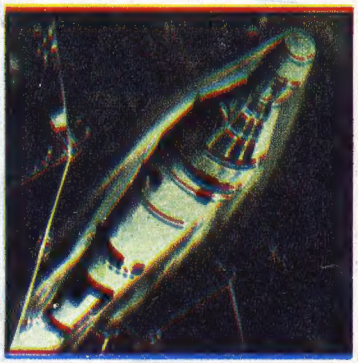

(1) Rusların uzaya gönderdikleri araçları kendi toprakları üzerine indirmelerine karşılık, Amerikalılar Okyanus'a indiriyorlardı. Buradaki resimde bir Mercury kabininin denize inişi görülüyor. Üzerindeki renkli paraşüt kabinin hem yavaşlamasını, aynı zamanda da uzaktan görülmesini sağlamaktadır. (2) Denizin yüzüne konan kabini gören uçaklar, helikopterlere haber vermekte, böylece gelen helikopterler kabini alarak o yakında bekleyen uçak gemisine götürmektedir. Her kabin, yeryüzüne döndükten sonra fabrikaya geri götürülmekte, böylece uzmanların hatalarını görerek yapmakta oldukları kabinlerde o hataları yapmamaları sağlanmaktadır. (3) «NASA» adı verilen Amerikalıların uzay araştırma merkezi ilgilileri 1962'de «Gemini» diye adlandırılan uzay araçlarını fırlatmak için «Titan 2» füzelerinden yararlanmayı kararlaştırmışlardı. Gemini'lerin içi o zamana kadar yapılmış en ileri buluşlarla donatılmıştı. Hayatî önemi olan bütün araç ve gereçler yerden kontrol edilebilecek, böylece astronotların sağ olarak yeryüzüne geri dönmeleri garanti edilmiş olacaktı.

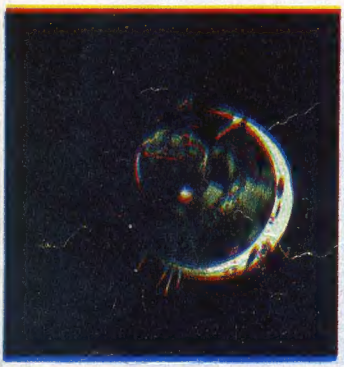

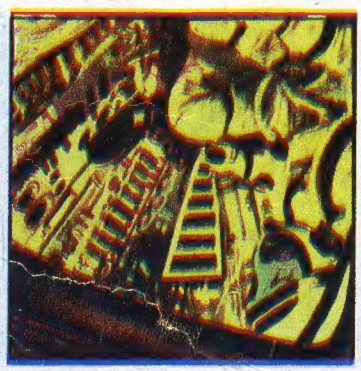

(4) Gemini kabini koni biçimindeydi ve iki kişilikti. 5 m. 62 boyunda, tabanı da 3 m. çapındaydı. 3 ton ağırlığındaki bu küçücük kabin aslında yapılış bakımından 30 m. boyundaki fırlatıcısından çok daha karışıktı. (5) Gemini kabini dört bölümden meydana gelmişti: 1 — İki astronotun oturduğu kabin, 2 — Radar, iniş paraşütleri ve yayın araçlarının bulunduğu bölüm, 3 — Dönüşü sağlayan 16 küçük füzenin meydana getirdiği sistem. 4 — Yakıt ve pil depoları. Bu kısım, gereği kalmayınca, boşalan piller ve depolar boşluğa bırakılmaktadır. (5) «Gemini 6» ve «Gemini 7» araçlarıyla Amerikalılar çok önemli iki aşama kaydetmişlerdir. 15 Aralık 1965 günü Walter Schirra ile Thomas Stafford adlı iki astronot, «Gemini 6» aracı ile «Gemini 7» aracına birkaç metre kalıncaya kadar yaklaşmışlardı. «Gemini 7» aracında da Frank Borman ile James Lovell adlı astronotlar, arkadaşları buluşmak için yörüngelerinde 206 tur atarak uzayda en uzun süre kalma rekorunu kırmış bulundular.

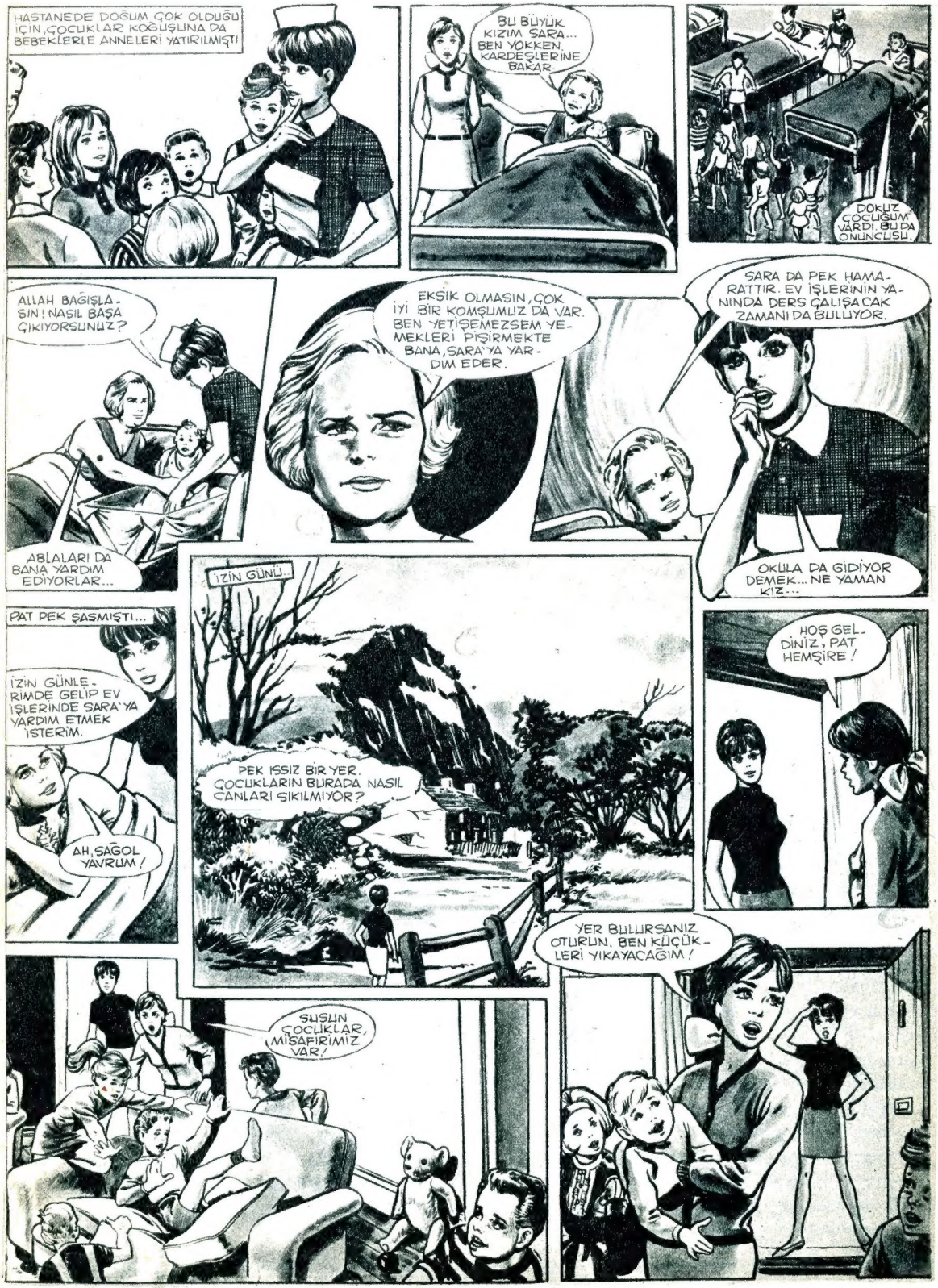
HASTANEDE DOĞUM ÇOK OLDUĞU İÇİN, ÇOCUKLAR KOĞUŞUNA DA BEBEKLERLE ANNELERİ YATIRILMIŞTI
BU BÜYÜK KIZIM SARA... BEN YOKKEN, KARDEŞLERİNE BAKAR.
DOKUZ ÇOCUĞUM VARDI. BU DA ONUNCUSU.
ALLAH BAĞIŞLASIN! NASIL BAŞA ÇIKIYORSUNUZ?
ABLALARI DA BANA YARDIM EDİYORLAR...
EKSİK OLMASIN, ÇOK İYİ BİR KOMŞUMUZ DA VAR. BEN YETİŞEMEZSEM YEMEKLERİ PİŞİRMEKTE BANA, SARA'YA YARDIM EDER.
SARA DA PEK HAMARATTIR. EV İŞLERİNİN YANINDA DERS ÇALIŞACAK ZAMANI DA BULUYOR.
OKULA DA GİDİYOR DEMEK... NE YAMAN KIZ...
İZİN GÜNÜ...
PAT PEK ŞAŞMIŞTI...
İZİN GÜNLERİMDE GELİP EV İŞLERİNDE SARA'YA YARDIM ETMEK İSTERİM.
AH, SAĞOL YAVRUM!
PEK ISSIZ BİR YER. ÇOCUKLARIN BURADA NASIL CANLARI SIKILMIYOR?
HOŞ GELDİNİZ, PAT HEMŞİRE!
SUSUN ÇOCUKLAR, MİSAFİRİMİZ VAR!
YER BULURSANIZ OTURUN. BEN KÜÇÜKLERİ YIKAYACAĞIM!

BRİGGS'LERİN EVİ ISSIZ BİR YERDEYDİ. ÇEVRE PEK SESSİZDİ AMA, EVİN İÇİNDE BİR GÜRÜLTÜDÜR GİDİYORDU.

SARA PEK BECERİKLİ BİR KIZDI...

HADİ LUCY, BABS, GEORGIE, BOBBY! SİZİ YIKAYACAĞIM.

YARDIM EDEYİM

HAYKIRIŞMALAR, KAHKAHALAR ARASINDA...

BENİ PAT HEMŞİRE KURULASIN, ABLA!

DOĞRU DUR BOBBY!

EN SONUNDA, YATMIŞLARDI...

BU AKŞAM MASAL YOK... YORGUNUM!

BÜYÜK ÇOCUKLAR DA SARA ABLALARINI PEK SEVİP SAYIYORLARDI...

EV ÖDEVLERİMİZ BİTTİ ABLA... ÇIKIP OYNAYABİLİR MİYİZ?

OLUR, YALNIZ BİR SAAT İ GEÇMESİN!

AFERİN DOĞRUSU, SARA. SÖZÜNÜ GEÇİRİYORSUN!

İYİ ÇOCUKLARDIR. BEN DE HİÇ SERT DAVRANMAM!

BEN DE ÖDEVİMİ YAPAYIM!

YARDIM EDEBİLİR MİYİM?

DÖRT BİLİNMEZLİ DENKLEM... UNUTMUŞUM...

A, ÇOK KOLAY, BAKIN!

SARA ÇOK YORGUNDU...

SUS... ABLAN UYUYOR!

ODASI BURASI!

ÖDEVİ PAT ELE ALDI...

X=24-12 OLURSA... YO, YANLIŞ!..

GELECEK HAFTA: FIRTINA!

DEVLER ÜLKESİ

53

Kaptan Steve ve arkadaşları Devler Ülkesinden kurtulup dünyaya doğru yola çıkmışlardı ki, gemide salgın bir hastalık baş gösterdi. Yeniden geri dönmek zorunda kaldılar, saklandıkları ormana düşen bir uçağın Dev Pilotunu kurtarmaya çalışan Barry de, devle birlikte hastaneye gitti.

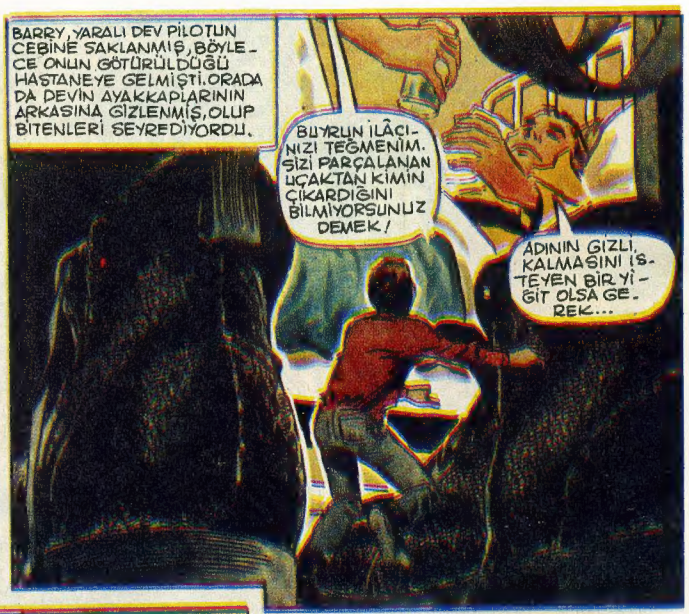

BARRY, TEKERLEKLİ MASANIN ALTINA GİZLENEREK İLERLEDİ...

KAPIYA GELDİK... TAMAM!

KAPIDAN ÇIKTIKTAN SONRA...

BENİ BURAYA GETİREN HELİKOPTERİN GÜNEYE DOĞRU UÇTUĞUNU GÜNEŞTEN ANLAMIŞTIM. KUZEYE GİDERSEM ORMANA VARIRIM

ÇOCUKCAĞIZ HİÇ BEKLENMEDİK BİR ŞEYLE KARŞILAŞTI...

GEL REKS, GEL BURAYA... AL SANA BİR KURABİYE DAHA...

EYVAH!

A! GAZETELERİN YAZDIĞI O UFACIK YARATIKLARDAN BİRİ... YAKALA, REKS!

DEV ADAM, KÖPEĞİN YAKALADIĞI YARATIĞI ELİNE ALDI...

HAV-HAV!.. HAV-HAV-HAV!

NE OLUYOR ŞUN?

AAAYYY! ELİMİ ISIRDI

SAKLANACAK BAŞKA YER YOKTU. BARRY HASTANEYE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI.

YAKALA ŞUNU REKS, TUT REKS, TUT!

PİS CANAVAR, PEŞİMİ BIRAKACAK MISIN? BİR YERE SAKLANAMAZSAM YANDIM!

GELECEK HAFTA: KORKUNÇ YARIŞ!..

HİKÂYE

TRENDE

Yazan: Zehra Er

Kulakları sağır edici bir uğultu... Koşuşan uğurlayıcılar... Garın içine doluşmuş simitçiler, helvacılar... Bu gürültüye karışan düdük sesleri... Burunları cama dayalı, kâh el sallayan, kâh sözlerini duyurmaya çabalayan yolcular... Bavulları «Destur, dokunmasın...» haykırışları arasında vagonlara taşıyan hamallar...

Tok bir ses bir anda bütün bu hengâmeyi bastırdı:

— «Dikkat, dikkat! Ankara treni beş dakika sonra...»

Herkes biraz kenara çekildi. Gecikenlere yol açıldı. Mendiller uçuştu. Eksik kalmış tembihler tamamlandı. Kesik çuh-çuhlar düt-dütlere katıldı. Önce yavaş, temkinli, gittikçe artan bir süratle sabırsızlığın, hasretin, sevincin yoğurduğu bu hazin, bu karmakarışık tabloyu ardımızda bırakarak hareket ettik.

Kompartımandaki yolcular kısa zamanda birbirleriyle kaynaşmışlar, ahbap olmuşlardı. Mesafenin uzunluğundan, havanın soğukluğundan, dışarıdaki manzaranın güzelliğinden, hasılı dereden tepeden konuşuyorlardı. Karşımda bir arı uzmanıyle, emekli bir kaptan oturmuştu. Arıcı; çiçek, petek, bal, sıhhat kelimelerini durmadan tekrarlıyor, elindeki kitabı karıştırıyor, resimler gösteriyor, cümleler okuyor, arada bir de açıklamalar yapıyordu. Kaptan baş sallayarak onun sözlerini tasdik ediyor, yahut konuya hiç de yabancı olmadığını ispatlamak istercesine fıkralar anlatıyor, arıcılığın ekonomik faydalarını sıralıyor, filânca üretim metodunu överken sözünü yarıda kesip daha çok verim sağlayan bir diğer tezi savunuyordu.

Karşı köşeyi bir öğrenci grubu paylaşmıştı. Çantalarını dizlerine yerleştirmişler, iskambil oynamaya dalmışlardı. Pencere kenarındaki uzun saçlı, favorili, fularlı genç, desteden bir kâğıt çekip yere attı mı, yedi baş birden öne eğiliyor, yedi çift göz delikanlının parmaklarından valize, valizden parmaklara mekik dokuyor, nihayet ortaya mıhlanıyordu. Eğer atılan kızsa, birtakım işaretler yapılıyor, boy gösteren papazsa bir nakarat söyleniyor, kısacası çeşidine göre acayip formüller uygulanıyordu. İçlerinden biri yanılsa öbürleri kahkaha tufanına tutuluyorlar, yanakları alev alev, sarsılarak, katılarak gülüyor, bütün kâğıtları büyük bir zevkle arkadaşlarının önüne yığıyorlardı. O biraz şaşkın, biraz kızgın ya hatasını kabullenip boyun eğiyor, ya da hiddetine yenilerek mızıklıyordu. Derken saçlar yine karışıyor, dudaklar kıpırdanıyor, merak, endişe büyüdükçe büyüyor; bu sessizlik, pek sürmeden tekrar anî bir gümbürtü kopuyor, bağırışlar duyuluyordu.

Gerilere kalabalık bir aile yerleşmişti. Baba paketleri açıyor, anne kurabiyeleri, börekleri paylaştırıyordu. Orta yerde dolaşan küçük bir çocuk, bütün yiyeceklere dokunuyor, pastadan bir lokma tadıyor, poğaçadan bir ısırıkcık alıyor, avuçlarını şaplatıyor, çikolatalı ağzıyla annesini öpmeye yelteniyordu. Abla kendinden geçmiş, mecmuasını inceliyor, kabaca oğlan kompartımanın bir ucundan öbürüne koşuyor, dedesinin çağrışlarına kulak asmıyordu.

Bu kargaşalık sürerken tren bayırlar aşıyor, tarlalardan, bağlardan geçiyor, kıvrıla süzüle hedefine doğru koşuyordu. Bazı istasyonlarda mola veriyor, yolcular indiriyor, yeni yolcular bindiriyor; kapıda inenlerle binenler çarpışıyor, sendeliyor, birbirlerini itekliyor, açtıkları küçücük geçitten içeri süzüldüler mi rahat bir nefes alıyorlardı. Ve sonra yeniden mendiller dalgalanıyor, öpücükler havalanıyor, kavuşanlar kucaklaşırken, ayrılanlar camların ötesinden vedalaşıyorlardı.

Yeni kafile arasında onlar birden dikkatimi çekti. Yılların yıprattığı kırışık, düşünceli, yaşlı bir yüz ve fakirce elbiselerine, solgun yanaklarına, o kolları kısalmış, rengi atmış paltosu içindeki ürkek duruşuna rağmen insanda sevgi uyandıran saf, pırıl pırıl bakışlı küçücük bir kız. O da ninesi gibi yolcuları süzüyor, gözleri kalabalık aileye takılınca âdeta mahzunlaşıyor, içini çekiyor, başını pencereden tarafa çeviriyordu. Dakikalarca dışarısını seyrediyor, usanınca kımıldanıyor, hafif hafif öksürüyor, usulca dudaklarını kıpırdatıyor, ansızın konuşmaktan vaz geçip tekrar sessizliğine gömülüyor, tarlalarda çalışan rençberleri, trenin peşisıra koşuşan köylü çocuklarını seyre koyuluyordu.

Birden yaşlı kadın bu sıkıcı havayı dağıtmak ister gibi:

— «Biraz daha sabır kızım,» dedi.

— «Ne zaman varacağız nine?»

— «Bir kaç saate kadar her halde.»

Yavru, samimî bir sevinçle

iç geçirdi: «Evimizi, hele annemi öyle özledim ki!»

Kadın bu son sözü duyunca irkildi, telâşlandı. Heyecanını yatıştırmak çabasıyla, «Annen daha iyileşmedi,» diye kısa bir cevap verdi.

Çocuk ısrarla sordu. «Onu ne vakit görebileceğim? Ne vakit öpebileceğim?»

— «Bilmem ki...» İhtiyar kadın durdu. Usanmıştı, gerçeği saklamaktan. «Belki hiç...» diyebildi. Bir hıçkırıktı ağzında bu cümlecik: Belki hiç!..

Küçük, hayretten irileşmiş gözlerle ninesine baktı. Omuzları çöktü, çenesi titredi, dudaklarından boğuk bir inilti yükseldi:

— «Demek artık annem yok!..» Uzandı, ihtiyarın elini yakaladı, iki kelimeyle çizilen kaderine ağlamaya başladı.

Şimdi talebeler iki ayrı ekip kurmuşlar, «sessiz film» oynuyorlardı.

Küçük çocuk, derin bir uykuya dalmıştı. Annesi onun küçücük vücudunu kolları arasında sıkıyor, saçlarına, yanaklarına öpücükler konduruyordu.

Arıcı, balla uğraşmaktan vaz geçmiş, ortanca kızının atletizme olan yatkınlığını övüyor, hangi müsabakalarda, kaç defa derece aldığını anlatıp duruyordu. Kaptan «Aferinler» mırıldanarak onu dinliyor, yol arkadaşının gevezeliğinden fırsat buldukça demiryollarının tarifelerindeki bozuklukları çekiştiriyordu.

Herkes kendi âlemine dalmıştı. Kimse biraz ötede ıstırapla kıvranan o narin varlığı, evlâdının ölümüne rahatça gözyaşı dökemeden öksüz torununu teselliye çabalayan ihtiyarı farketmiyordu. Onların yanına çökmek, kaygılı başlarını avuçları arasına almak, ellerini tutmak, onları oyalamak, onlarla ağlamak isteyen yoktu.

Artık şehre yaklaşmıştık. Gecenin karanlığında evlerin parıldıyan ışıkları, tüten bacaları seçiliyordu. O uzak çatıların altındaki insanlar günlük dertlerinden arınmış, yorgunluklarından sıyrılmış, tekrar bir arada olmaktan memnun, hiçten masallar yaratıp gülüşüyor; bir sigara nefesinde binbir ümit, binbir heves üfleyerek avunuyorlardı.

Sadece ikisi kalabalık, renkli, cıvıl cıvıl bir dünyanın içinde yapayalnızdılar.

Birden gara yaklaştığımız haberi verildi. Eşyalar raflardan indirildi, denkler kontrol edildi. Çıkış kısmında kümeleşildi. Uzun bir düdük... Bir sarsıntı... Bir gıcırtı... Açılan kapılar... Perona hücum eden halk... Yine kucaklaşmalar... Yine öpüşmeler... Yine sevinç çığlıkları...

Nineyle torun, kalabalık çemberinin ortasında durdular, bu neşe dalgasını boş bakışlarla süzdüler. Etrafta bildik bir çehre aradılar, kimseye rastlayamayınca öyle yanyana, öyle kimsesiz gara doğru yürüdüler.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

ÇABUK KIZAN ADAM

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

13

Ali Baba'nın mağarasındaki on iki küpü dolaşıp da altın bulamayınca, Yaşar on üçüncü küpe yaklaştı.

Dündar: «Yooo!» diye ellerini kaldırdı. «Bu sefer benden yardım bekleme!»

— «Ne o, yoksa sen de on üç sayısının uğursuzluğuna inananlardan mısın?»

Dündar bir şey söylemedi. Hık, mık etti. Yaşar gülerek arkadaşının omuzuna vurdu:

— «Haydi Dündar!» dedi. «Sen okumuş çocuksun. Bu saçmalar, kendini bilmeyen okumamışların işidir. Bana omuz ver de şu küpe çıkalım.»

Dündar arkadaşını kıramadı. Birbirlerine yardım edip küpe çıktılar. Fakat içine bakmalarıyle başlarının dönmesi bir oldu. Küpün zifir gibi karanlık dibine doğru yuvarlanmaya başladılar.

Neden sonra bu karanlık çözüldü. İki arkadaş kendilerini bir bahçede buldular. Bir de baktılar ki ihtiyar bir adam bir çocuğu kulağından tutmuş, durmadan dövüyor.

Yaşar hemen yerinden fırladı. Adamın ellerine sarıldı:

— «Dayı, bırak zavallı çocuğu!» diye yalvarmaya başladı. «Kulağını koparacaksın!»

Adam dönüp Yaşar'a şöyle bir baktı. Sonra çocuğu bıraktı. «Bu seferlik şu ağabeyine dua et!» dedi. «Bir daha sefere bir kabahatini yakalarsam kafanı patlatırım!»

Çocuk ağlaya ağlaya yanlarından uzaklaşırken, ihtiyar adam iki arkadaşa dönüp dert yandı:

— «Bir tek bu oğlum var!» dedi. «O da haylâz mı haylâz! Her gün sanki beni çileden çıkarmak için yapmadığını bırakmaz. Ben de onu adam etmek için öldürünceye kadar dövüyorum.»

— «İyi ama dayakla insan adam olmaz ki!.. Ona başka ceza ver. Sonra günün birinde olmadık bir yerine vurur, çocuğu sakat edersin. Hem sana, hem de ona yazık olur.»

Bu öğüt ihtiyar adamın hoşuna gitti. Yaşar'la Dündar'ı evine aldı, onları misafir etti.

— «Evet,» diyordu, «ben de yaptığıma pişmanım. Ama elimden gelmiyor. Çok sinirliyim. Kendimi tutamıyorum.»

İhtiyar adam sahiden çok çabuk kızıyordu. Olmadık şeylere öfkelenip, barut gibi parlayıveriyordu.

Bir gün yine mutfakta bir

Yaşlı adam, oğlunu adam olsun diye her gün dövüp duruyordu. Bunu gören Yaşar'la Dündar, «Yazık değil mi?» dediler... «Ya çocuğun bir gün sakat kalırsa?»

şangırtı olmuştu. İhtiyar adam hemen oturduğu yerden fırlayıp mutfağa koşunca, oğlunu orada buldu. Birkaç çay fincanı yere düşüp kırılmıştı. Birden büyük bir öfkeye kapılan ihtiyar, oğlunu kulağından yakaladı:

— «Söyle bakalım bunları kim kırdı?» diye bağırmaya başladı.

Çocukcağız kulağının acısından ter ter tepiniyor: «Ben kırmadım babacığım!» diye haykırıyordu.

— «Sen kırmadın öyle mi? Demek durup dururken kendiliğinden kırıldılar? Dur ben sana iyi bir dayak atayım da aklın başına gelsin.»

Yaşar'la Dündar da mutfağa girmiş, bu acıklı hale üzüntüyle bakıyorlardı. O sırada rafta dolaşan kedi gözlerine ilişti. Hayvan bir yere saklanmış olan süt kabını arıyordu. Rafta yürürken bir tabak daha devirince ihtiyar adam da başını kaldırıp kediyi gördü. O zaman fincanları da kedinin kırdığını anladı. Çocuk da şangırtıyı işitmiş, ne olduğunu anlamak için mutfağa koşmuş olacaktı.

İhtiyar adam oğlunu bıraktı. Ama çocuğun kulağını o kadar fazla çekmişti ki, o günden sonra zavallının kulağı sağır kaldı. Bir sürü doktora gösterdiler. Avuç dolusu paralar sarfedildi. Çocuk bir türlü iyi olamadı.

İhtiyar adam yaptığına bin kere pişman oldu. Artık oğlunun etrafında pervane olmuştu. Onun üstüne titriyordu. Fakat ne yaptıysa, ne ettiyse çocuğa yaptığı fenalığı bir türlü unutamıyordu.

Yaşar, ona: «Görüyorsun ya!» diyordu. «Sana kaç defa söyledim: *'Öfke ile kalkan zararla oturur'* Olmadık şeye kızıp, düşünmeden iş yapanın hali budur işte!.»

İhtiyarın yanında fazla durmadılar. Onu kendi derdiyle başbaşa bırakıp yola koyuldular. Birdenbire etrafları kararmış. Gözleri buna alışınca kendilerini mağarada, onüçüncü küpün önünde buldular.

Yeni Çıkan Pullar

Sultan Mahmut I ve Çinili köşkü gösteren iki seri pul çıktı. 15 kasım 1971 günü satışa çıkarılan bu yeni pullar, daha önce tükenmediği takdirde 14 mayıs 1972 akşamına kadar satışta kalacaktır.

15 kasım 1971 gününde satışa çıkarılan 5, 25, 100, 200, 250 ve 500 kuruşluk 2. seri de gişelerde tükeninceye kadar satılacaktır.

TARZAN, KARLA VE SAMİY'İ KURTARMAK, BELKİ DE EŞİ CEYN'İ BULABİLMEK ÜMİDİYLE GİRDİĞİ VAZDONLAR ÜLKESİNDE ŞEFLE DÖVÜŞÜR. ONU KUYRUĞUNDAN YAKALAYIP SAVURUR.

AY... GUND SABAR! (ŞEF VAZ GEÇİYOR!)

BIRAK BENİ, YENİLDİM... PES DİYORUM...

TARZAN BAR GUND! (ŞİMDİ ŞEFİNİZ TARZAN!) O KUYRUKSUZ KADINLARI GETİRİN BANA ŞİMDİ!

SA TARZAN JAD GURU! (ONLAR BENİM TARZAN. ALMAK İSTİYORSAN BENİMLE DÖVÜŞMELİSİN!)

HAYIR... DURUN BİR DAKİKA! ARTIK DÖVÜŞ İSTEMİYORUM. BEN ONUNLA KALMAYA RAZIYIM!

SEN ONUN DİLİNDEN ANLAMAZSIN. SONRA O, KUYRUKLU ADAM SENİ, KENDİNE EŞ ALMAK İSTİYOR!
KARLA, DELİRDİN Mİ SEN KUZUM?

HAYIR SAMİY... BEN YAPTIĞIMI BİLEREK YAPIYORUM. KARIŞMAYIN!

kuyruklu adamlar

- ARKASI VAR -

CİMİ İLE TİMİ
AFRİKA ESRARI

3

AFRİKA'DAN DÖNEN KELEBEK PROFEŞÖRÜ PIRPIRELLİ ESRARENGİZ BİR ŞEKİLDE KAÇIRILMIŞTIR. CİMİ'YLE TİMİ, LİŞAKLARI BİLL'LE BERABER ONU BULMAYA KARAR VERİRLER.

DOĞRUCA PROFESÖRÜN BÜROSUNA GİDİLER...

PRENS YUKU BUGÜN GELİP POLİSİN SENDEN ŞÜPHELENDİĞİNİ SÖYLEDİ!

AAA, BABAMIN SON GEZİ PLÂNI BURADAYDI. O DA KAYBOLMUŞ...

BAKSANA, CEP TAKVİMİNDEKİ SEYAHAT GÜNLÜNE RASLAYAN SAYFALAR DA KOPMUŞ...

TESADÜF MÜ ACABA?

BURADA HİÇBİR ŞEY BIRAKMAMIŞLAR... BARİ ŞU KELEBEK KEPÇESİNİ DE BEN ALAYIM. BABAN BU KEPÇENİN SAPINI DEĞİŞTİRDİĞİNİ SÖYLEMİŞTİ...

TAHTA SAP YERİNE, ÜZERİ SÜSLÜ BİR YERLİ MIZRAĞI TAKTIRMIŞ. BELKİ O MIZRAĞIN HANGİ KABİLEYE AİT OLDUĞUNU ANLARIZ...

BANA ÖYLE GELİYOR Kİ, BU OLAY, BABAMIN SON SEYAHATİYLE İLGİLİ...

NEREYE GİTTİĞİNİ MUHAKKAK BULMALIYIZ LİSA!

AZ SONRA İKİ ARKADAŞ GİZLİCE EVDEN ÇIKTILAR.

ŞİMDİ ACELE TARAFINDAN BİR YERE KADAR GİTMEMİZ GEREKİYOR!

TİMİ'YLE BİLL BIRAKTIKLARI YERDE BEKLİYORLARDI.

TAMAM... ARABA BURADA!

AZ SONRA TENHA BİR YOLDA HIZLA YOL ALMAYA BAŞLADILAR.

UNUTMUŞ OLACAĞIM... PRENS YUKU'NUN SARAYINA GİDİYORUZ...

HÂLÂ NEREYE GİTTİĞİMİZİ SÖYLEMEDİN YA CİMİ?!

ONUN BENDEN ŞÜPHELENMESİNE BAKILACAK OLURSA, BU İŞİN İÇİNDE İŞ VAR. BEN DE ONDAN ŞÜPHELENİYORUM!

HEYECANDAN HİÇBIRI AĞZINI AÇMIYORDU. BÖYLECE BİR SÜRE YILDIRIM HIZIYLA YOL ALDIKTAN SONRA AĞAÇLIK BİR YERDE DURDULAR.

BURASI PRENS YUKU'NUN SARAYI İDİ...

SEN DE BENİMLE GEL LİSA... BURAŞINI İYİ BİLİYORSUN SEN...

AAA... UÇAĞI GÖRDÜN MÜ LİSA? SANKİ HAVALANMAYA HAZIRMIŞ GİBİ DURUYOR!

SÖZ DİNLEYİN PROFESÖR, BURADA KORKACAK BİR ŞEY YOK Kİ...

ZAVALLI BABACIĞIM... NASIL DA ZORLA UÇAĞA BİNDİRİLER...

...VE BİZ DE SEYİRCİ KALDIK BU İŞE... NE ŞANS!

AZ SONRA DA UÇAK HAVALANIVERMİŞTİ...

KOŞ LİSA... BİR ŞEYLER YAPIP BABANI KURTARMALIYIZ...

BAK, AKLIMA NE GELDİ... İSTER MİSİN, HANGARDA BİR UÇAK DAHA OLSUN!

EĞER VARSA, NEDEN PEŞLERİNE DÜŞMEYELİM?

EĞER UÇAK VARSA, YAŞADIK DEMEKTİR... GÖRECEKSİNİZ, CİMİ, PROFESÖRÜ O HAYDUTLARIN ELİNDEN NASIL KURTARACAK!

YEPYENİ BİR MACERAYA HAZIRLANIN ÇOCUKLAR... HEM DE NE MACERA!..

MOHİGAN'LARIN SONU

BÜYÜK MANİTU'YA ŞÜKÜRLER OLSUN! KURTULDUK!

BU SIRADA ALBAY MUNRO-NUN KAFİLESİ TEHLİKEYE GİTTİKÇE YAKLAŞMAKTAYDI...

HİÇ BEKLEMEDİKLERİ BU SALDIRI HEPSİNİ ŞAŞKINA ÇEVİRMİŞTİ.

AL SANA!

BU DA BENDEN!

BİR KENARA SİNMİŞ OLAN CORA OLUP BİTENLERİ KORKUYLA SEYREDİYORDU.

ONLARLA BAŞA ÇIKAMAYIZ!

YERDEN MANTAR GİBİ BİTİYORLAR!

NE YAZİK Kİ ÖYLE, BAYAN CORA!

BİRKAÇ DAKİKA SONRA HERŞEY BİTMİŞ, BÜTÜN SAĞ KALANLAR ESİR EDİLMİŞTİ...

HEPİNİZ EŞİRİMSİNİZ. ŞAFAKLA BİRLİKTE İŞKENCE BAŞLAYACAK.

KIZIMI NE YAPACAKSIN PİS VAHŞİ?

BEYAZ KADIN BENİM KARIM OLACAK!

HAYIR, ASLA!..

ÖYLEYSE ÖLECEKSİN... İYİ DÜŞÜN!

ÖLÜRÜM DAHA İYİ!

BIRAKIN ONU... AHH!

KORKMA CORA, KURTULACAĞIZ!

ALBAY MUNRO'NUN İYİMSER KONUŞMASINA RAĞMEN, BİRKAÇ SAAT SONRA, KAFİLEDEN SAĞ KALANLAR HURON'LARIN KAMPINA GETİRİLMİŞTİ... HER BİRİ BİR AĞACA BAĞLANMIŞTI...

SÖYLE İNGİLİZ SLİBAY, KIZINA SÖYLE DE KARIM OLMAYI KABUL ETSİN. SENİ DE, ÖBÜR KIZINI DA İŞKENCE YE SOKMAM

SUS!.. PİS EŞKİYA!

Fransızlar, bir İngiliz kalesine hücum ederler. Ve kaledekileri serbest bırakırlar. Ama kale kumandanı ve ailesini yeni tehlikeler beklemektedir. Civardaki Huron kabilesi, onları esir alır.

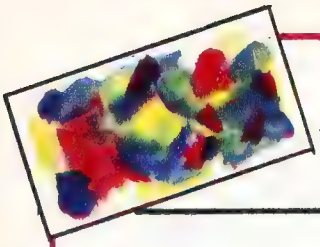

DÜNYA ÇOCUKLARI

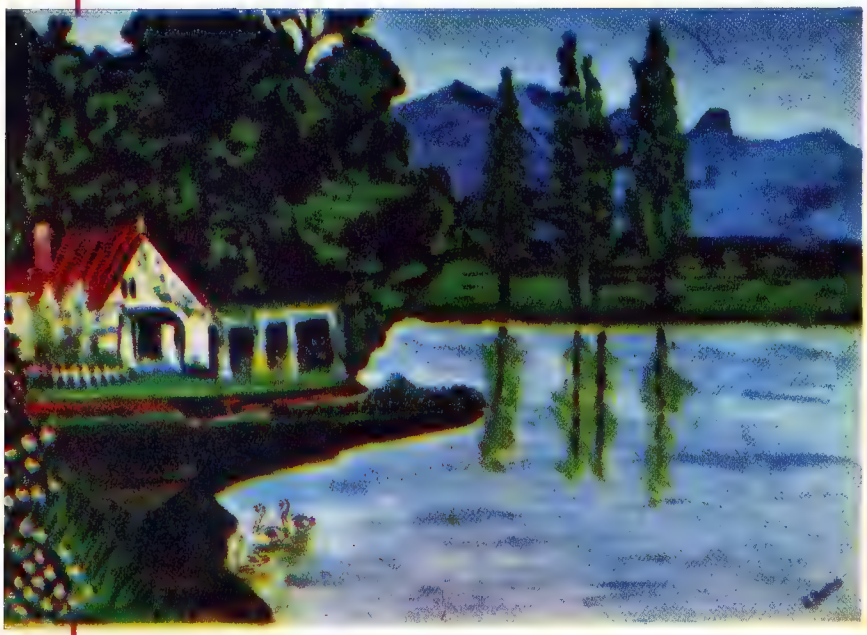

GÖL MANZARASI
Guy Duthill
(15 yaşında)
Moritanyalı

KIZKARDEŞİM
Mossadegh Zolghadr
(10 yaşında) İranlı

DANSÖZ
S. Narantset-
seg (15 yaşında)
İrlandalı

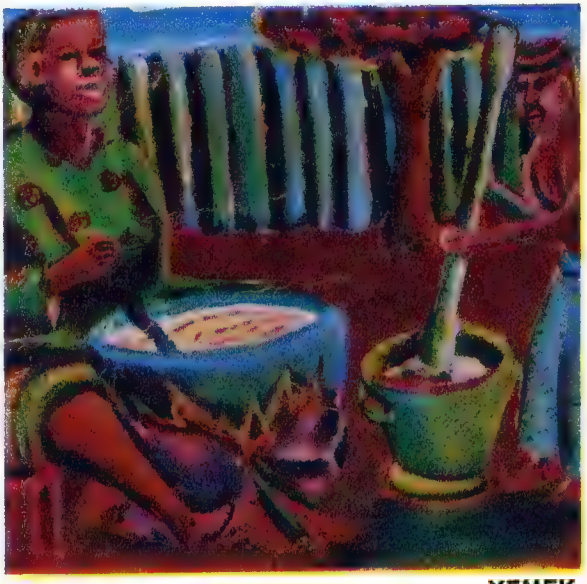

YEMEK
YAPILIRKEN
G. Onatoye
(15 yaşında)
Nijeryalı

PİKNİK
Mita Ghose
(12 yaşında)
Hintli

ÇARŞI
Ho Soo Avn (14)
Singapurlu

SOKAK
Kim Chang Nam
(13 yaşında)
Koreli

RÜYAM

Peter White (11),
Avustralyalı

Dinleyiciler arasında oturmuş, garip bir orkestrayı izliyordum. Oraya nasıl girdiğimi bilmiyorum. Orkestra şefi yüksek bir yere çıkmıştı. Elindeki sopayı o kadar hızla sallıyordu ki, çalanlar onu takipde güçlük çekiyorlardı.

Flüt çalanlardan birinin birden yüzü kıpkırmızı kesildi. Çünkü flütünden yanlışlıkla çıkan bir nota sakalına düşmüş, ha bire adamın sakalını, bıyıklarını çekiştiriyordu. Nihayet adam dayanamadı. Flütüyle, sinek kovar gibi notayı kovdu.

Çello çalanlar o kadar eğilip kalkıyorlardı ki, giydikleri frakların kuyruklarıyla, dirsekleriyle etraflarındakileri rahatsız ediyorlardı. Bir tanesinin yayı, bir ara elinden kurtularak, ok gibi salonun öbür ucuna fırladı.

Baktım trompetlerden duman çıkıyor. Biraz sonra trompetler, çok sık bir hale gelen bu dumanların içinde görünmez oldular. İspanyol bestekârı De Falla'nın Ateş Dansı'nı çalarlarken hiç bir şey anlamadım. Çünkü İspanyolca çalıyorlardı. Ama İngilizce olduğu için İskoç senfonisi'ni gayet iyi anladım.

Bir ara davulcu davuluna o kadar hızlı vurdu ki, davul delindi. İçinden dalgalar halinde sular akmaya başladı. Bu sular orkestra şefini alıp bizim aramıza getirdiği sırada ben uyanmıştım.

TUZAKTAKİ KAPLAN

Yazan :
Vefa ÇAĞAN

Her zaman yalvarırdı
Can, avcı babasına.
«Ava giderken bu kez
Beni de götür baba.»
Babası *«Olur»* dedi,
«Haydi hazır ol yarın,
Ama sakın kaybolma
Ardında ağaçların.»
Can: *«Söz veriyorum,*
Hiç ayrılmayacağım,
Karabaş'la bir olup
Av yakalayacağım.»
Baba, oğul çıktılar
O gün birlikte ava,
Orman yolları çok hoş
Pek de güzeldi hava.
Yemyeşil, zümrüt gibi
Yer, ağaç ilkbaharda.
Yorgunluk duymuyordu
Can bu uzun yollarda.

Gitgide yaklaştılar
Onlar büyük ormana,
Sık ağaçlar pek ilginç
Görünüyordu Can'a.
Babası ilerdeki
Kulübeyi gösterdi:
«Can, sen gidip şurada
Otur da dinlen» dedi.
Bekçi kulübesiydi,
Bu küçücük kulübe.
Babası ava çıktı,
Can uzandı sedire.
Birden gürledi bir ses,
«Acaba bu ne sesi?»
Derken anladı hemen,
Bir kaplan kükremesi.
A!. A!. Bu yerdeki ne?
Derin açılmış tuzak.
İşte içinde kaplan,
Hem de yavrulamış bak!
Ağlıyor, zavallının,
Gözünden yaş akıyor,
Tıpkı yalvarır gibi
Gözlerime bakıyor.
— *«Kurtar beni ne olur,*

Sen iyi kalpli çocuk.
Günlerdir tuzaktayız,
Açlıktan hasta olduk.»
— *«İsterdim kaplan kardeş,*
Ben seni kurtarmayı.
Ama benden alırsın
Korkarım ilk lokmayı.»
— *«Sana söz veriyorum,*
Hep dostun olacağım.
Ormanda senin için
Saraylar kuracağım.
Acı bize küçük dost
Haydi şu tuzağı aç.
Bak yavrularım da var,
Onlar da günlerdir aç.
Ormanda yem olacak
Bize çok av bulunur;
Hayvanlar da, iyilik
Edenden hoşnut olur.»
— *«Peki bir sağlam değnek*
Bulayım ben uzunca.
Tuzaktan çıkarsınız
Sanıyorum tutunca.»
— *«Çok yaşa küçük dostum,*
İyi ki seni gördük.
Gelmeseydin çok geçmez,
Biz açlıktan ölürdük.»
Can, telâşla dolaştı
Sağı, solu ormanda,
Büyük bir sürprizle
Şaşıp kaldı o anda.
Yanına yaklaşmıştı
Fil, zürafa, gergedan,
Kurnaz tilki, boz ayı,
Karaca, maymun, aslan.
Hepsi selâmlayarak
Can'a *«Hoş geldin»* dedi.
Can bu karşılaşmaya
Bilseniz ne sevindi.
Dedi: *«Gidip birlikte*
Kaplanı kurtaralım.
Avcı onu vurmadan
Tuzaktan çıkaralım.»
Hayvanlar çok geçmeden
O tuzağa vardılar,
Büyük bir çaba ile
Kaplanı kurtardılar.
Sonra da hep birlikte
Şarkıya başladılar.
«Haydi kaplan hopla gel,
Yavruları topla gel.
Avcıdan korkumuz yok
İçimizde güven çok.
Çünkü birlik olduk biz,
Avcıya post vermeyiz.»
Can bu neşeli sesle,
Birden gözünü açtı.
Gördüğü rüya ile,
Bu kez daha çok şaştı.

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ
- MUTLU PRENS

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ GENEL DAĞITIM : BATEŞ

TONİ ile TEDİ

13

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Oliver amca, yeğenlerini hapisten kurtardıktan sonra, gemiden çıkma çareleri aramaya başlar. Tam o sırada kaçakların hapisten kaçtıkları ilân edilir. Gemide alarm verilir.

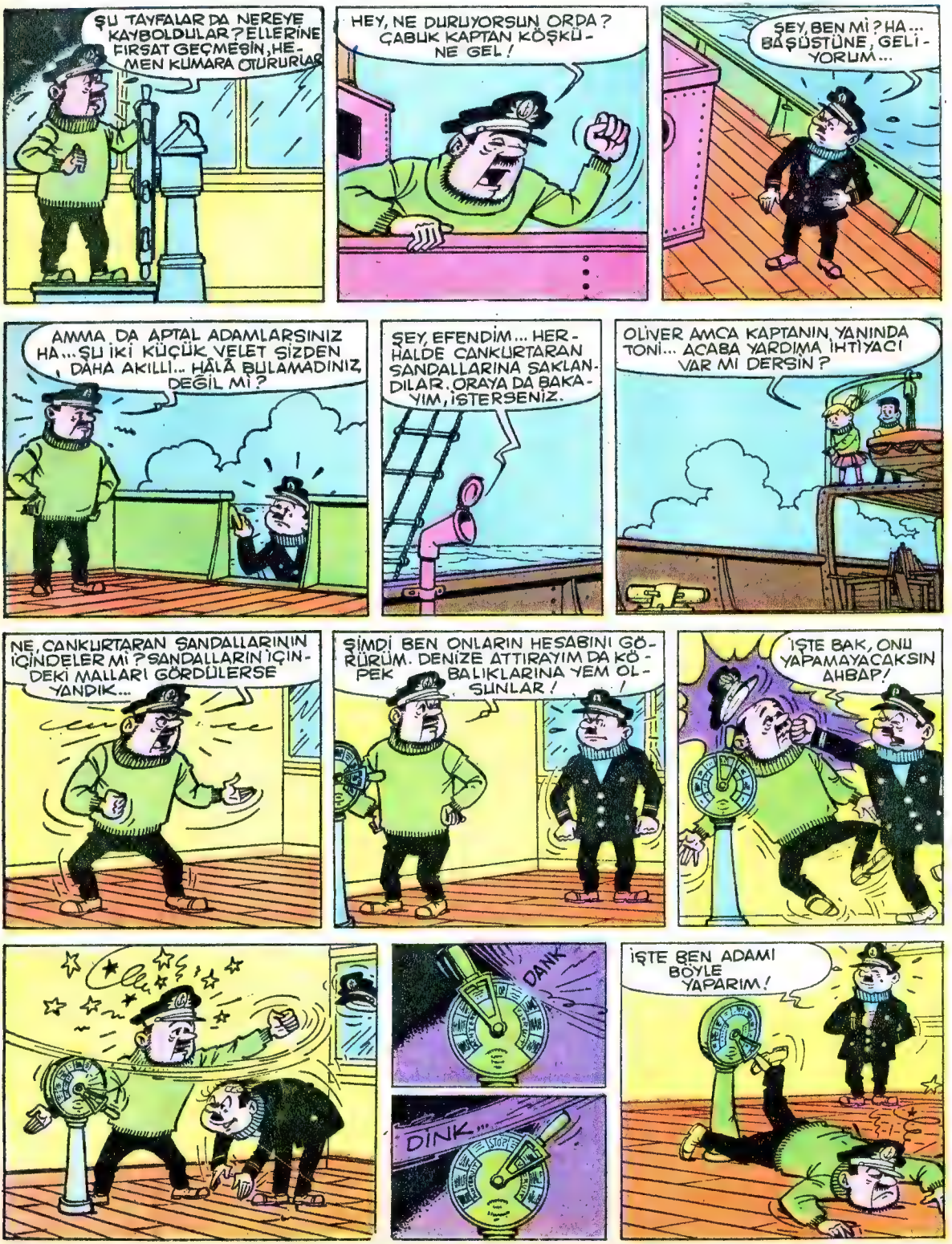

KÜÇÜK KAHRAMANLAR

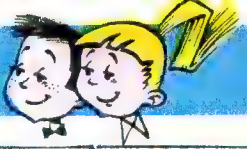

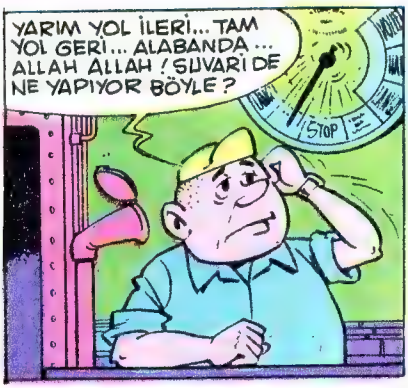

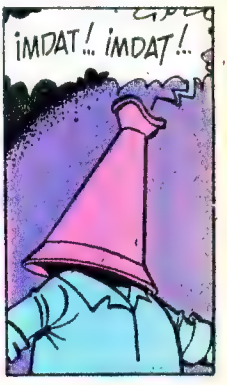

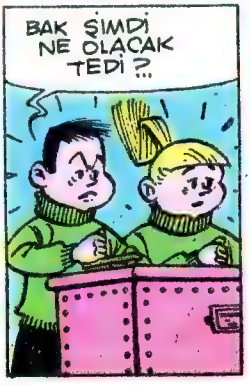

(ARKASI VAR)

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

TUNCAY ÜZMEZ
Suadiye Ortaokulu
I. G. Sınıfı

DOĞAN KARDEŞ

Hep bilgiler sende,
Öğreniriz her şeyi
senden;
Okuruz bıkmadan,
yorulmadan
Benim güzel Doğan
Kardeşim...

Resimlerin bilgi dolu,
Romanların neşe;
Yazıların öğretir her şeyi
Benim sevgili Doğan
Kardeşim...

BEBEĞİM

Ne güzeldir bebeğim,
Başında şapkasıyla,
Üstünde entarisiyle.

Karşısına geçince,
O minicik yüzüyle
Gülümsüyormuş gibi.

Bebeğimi çok severim,
Ona ninni söylerim.

ESİN ÜNAL
Nurettin Teksan
İlkokulu
İSTANBUL

DOĞUM GÜNÜM

Sevinçliyim bu gün,
Bir yaş daha ilerliyorum.
Çocukluktan bir adım
Daha uzaklaşıyorum.

Kimse benim kadar
Mutlu olamaz bugün;
Doğduğum gün bugün,
Sevinçliyim, neşeliyim.

Evde bir sevinç
Dalgası seziliyor.
Herkeste bir heyecan,
Doğum günüm bugün.

Arkadaşlarımdan
armağan,
Annemden, babamdan
öpücük;

Çok mutluyum,
Doğdum bugün...

BULUT KALGAY ÇONGAR
Aydınlıkevler Ortaokulu
ANKARA

MURAT FIRAT
Murat Atılgan
İlkokulu öğr.
ESKİŞEHİR

OKULUM

Okulum, okulum
seni çok severim,
Senden hiç
ayrılamam.
Benim güzel
okulum,
Okulum, okulum
seni çok severim.

Benim en iyi
arkadaşım,
Benim güzel
okulum.
Senden hiç
ayrılamam,
Mutluluğu sende
bulurum.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
17 OCAK 1972
Sayı : 3 Sıra No. 835
Yıl : 27 Cilt: 1

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★** Yurt dışı adi posta, yıllık **90 TL. ★** Altı aylık **45 TL. ★** **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

KÖRLE KÖTÜRÜM

Bir insanım ben
kötürüm.
Ben de anadan doğma
körüm!
Ben de kırk yıldır
kötürümüm;
Değil iki adım atmak,
Ayağa kalkamam
hatta...

Ya ben değil görmek,
Kirpiğimi kıpırdatmam
Bile nasip olmamıştır.
Böyle yaşamak pek ağır.

Ben de günlerimi
saydım,
Bir türlü tükenmedi
gitti,
Gitmek de elinde değil;
Çekmek kolay, ölmek
zor.

Tam bir insan olmak
için
Bir çare düşündüm ben,
Senin kuvvetli
bacakların var,
Benim gözlerim bakar,
Ben senin gözün olurum,
Gecen, gündüzün
olurum...

Ben de sana olurum,
ayak
Öyleyse hiç düşünme,
kalk!
Ben bakarım ve
görürüm!
Ben de seni istediğin
Yere alır, götürürüm...

Böyle işte!
Birleşince iki dertli
Ortaya çıkar teselli...

SAYGIN KOÇ
Bigadiç Ortaokulu öğrencisi

ZEHRA FIRTINA
Zeynep Kâmil İlkokulu
İSTANBUL

KARDEŞİM

Benim bir kardeşim var,
Çok yaramaz, çok
sevimli,
Her gün heyecanla
bekler,
Okuldan dönmemi.
Ne tatlı şeydir,
Benim canım kardeşim.

EŞEK

Ne güzel şeysin,
Hem de pek şirin.
Adada gördüm seni,
Çok sevdim o yeleni...

Küçücük süslü eğerinle,
Beni çektin kendine.
Öyle bir koşturdun ki
Şaşırdım kendi kendime.

OĞUZ AYDINOĞLU
Hırkaişerif İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

DAĞLAR

Heybetlisiniz ey
Yurdumun yüce dağları!
Gamsızsınız dik
yamaçlarla,
Yükseksiniz yaylalarda;
Yol vermez
geçitlerinizle,
Ünlüsünüz siz dağlar.
Yeşil eteklerinizde,
Kuzular hep yayılır.
Ormanlarınız gür gür,
Reçine kokulu
yapraklar...
Bol akışlı pınarlar
Sizlerden gelir ey
dağlar!

MUHİTTİN SAKAR
Kasım Ekenler Ortaokulu öğren.
TARSUS

KÖŞEMİZE ŞİİR GÖNDEREN KARDEŞLERİN DİKKATİNE!

Bir çok defalar, köşemize gönderdiğiniz şiirlerin tamamiyle kendinize ait olmasını yazmıştık. Yani bu şiirleri hiç bir yerden kopye etmeyecektiniz. Ama İstanbul'dan Rıdvan Vural ve Safiye Adiloğlu adlı kardeşlerin ayrı zamanlarda gönderdiği Ana ve Ana Sevgisi adlı şiirler birbirinin aynıdır. Böyle olduğuna göre bu iki kardeşin ayni şiiri başka bir yerden kopye ettiğini tahmin ediyoruz. Bir daha tekrarlanmayacağını umarız.

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ZEKİ KANSIZ: Kasaplar Caddesi No: 46 - SAMSUN
15 yaşındayım. Pul koleksiyonu yapıyorum. Kız ve erkek arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

DOĞAN GİRAY: Bahçelievler 1. Cadde 55/7 - ANKARA
14 yaşındayım. Judo yapıyorum ve kartpostal biriktirmeyi seviyorum. Dış ülkelerden arkadaşlarla Almanca veya İngilizce mektuplaşmak istiyorum.

MUSTAFA ELMAS: Sapanca Ortaokulu No: 165 sınıf 3/B - SAPANCA
15 yaşındayım. Şiir yazmasını ve roman okumasını çok severim. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

SERDAR SABAZ: Moda Caddesi Sedef Ap. No: 145 3/10 Moda - İSTANBUL
15 yaşındayım. Yüzmeyi çok severim. İngilizce ve Türkçe mektuplaşabilirim.

HAMZA IRKAT: Kemal Coşkun Sokağı No: 6 Kasaba Baf - KIBRIS
12 yaşındayım. Resim yapmaktan ve müzik dinlemekten hoşlanırım. Zevklerimi paylaşan kardeşlerin mektuplarını bekliyorum.

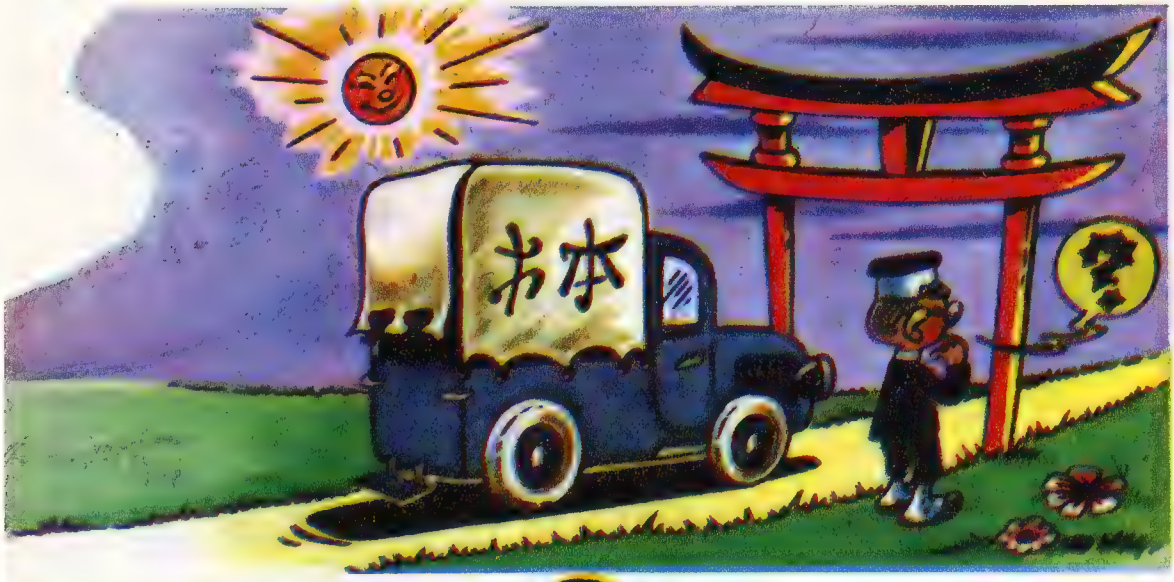

1

Japon şöför kara kara düşünüyor. Nasıl düşünmesin, kamyonu resimde gördüğünüz kapının öteki tarafına geçemiyor. Geçemiyor, zira kapının yüksekliği 3.40 metre, kamyonun yerden yüksekliği 3.45 metre.. Şöför amca kamyonu kapının altından geçirmek için ne yapmalı acaba?

2

Şekilde 4 tane Japon bayrağı, 12 tane de Japon kapısı görmektesiniz. Bu şekli, her parçanın içinde 1 Japon bayrağı ile 3 kapının bulunması şartıyla dörde bölebilir misiniz?

Ressam arkadaş resmi çizerken yedi hata yapmış, (Meselâ uçağın iki yanında da işaret bulunması gerekliyeken bir tane var.) Bu hatalar nelerdir?

3

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

MORAN: 3160 - 7

eğlencelik

— «Ne o Can, hâlâ bana kızgın mısın?»

KAYIP EŞEK

Nasrettin Hoca'nın bir gün eşeği kaybolmuş. Kırda rastladığı bir köylü, «Hoca ne arıyorsun?» diye sormuş.

— «Eşeğim kayboldu da onu arıyorum.»

Köylü şaka ile, «Senin eşek Karaman'a kadı olmuş,» demiş, Hoca da Karaman'a gidip, makamında oturan kadıya, yanına aldığı karpuz kabuklarını kapı aralığında gösterir, gösterir çekermiş.

Kadı önce ne olduğunu anlamamış, ama hocanın hali de pek hoşuna gittiği için hafifçe gülmüş.

Bunun üzerine kadı, «Seni gidi köftekâr seni,» deyip kadının yanına varmış. «Karpuz kabuklarını görünce pek hoşuna gitti değil mi? Haydi şimdi düş önüme bakayım!»

ÇOCUK KOROSU

— «Haydi bana müsaade... Kardeşim çağırıyor...»

KİM BULDU?

Bir yarışmada adama soru sorarlar.

— «İğneyi kim buldu?»

Adam cevap verir:

— «İğneyi ben buldum. Hem de halının üzerindeydi.»

(Okurlarımızdan Jale Durak'ın kendi yazdığı bir fıkra)

— «Ali hastalandı, ama kitaplarını da yanına aldı... Ders çalışacakmış!»

— «Duydun mu okulda kızamık salgını varmış... Sen de yanındakine söyle...»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Behlül Say
Bursa 18.1.1955

Veysi Orhan
Batman 18.1.1956

Arif Aydın
Ankara 1957

Adil Cennet
Adana 22.1.1958

★Ayşegül Ilgın
İstanbul 22.1.1958

★Mustafa Çiftdoğan
Ankara 20.1.1959

★H. T. Serdaroğlu
Bayburt 22.1.1959

Günhan Özışık
Adana 19.1.1960

Emre Denizci
İstanbul 20.1.1960

İpek Timurkan
İstanbul 22.1.1960

★Süreyya İşgör
İzmit 17.1.1961

Füsun Başkurt
Gaziantep 21.1.1961

★Hakan Özkan
Çanakkale 22.1.1961

Rengin Küce
İstanbul 1962

★A. Ragıp Karaçelebi
Nazilli 19.1.62

★Y. Sinan Çelikoğlu
Çorlu 22.1.1962

Alp Akçakoca
Balıkesir 20.1.1963

Mustafa Atmaca
Ankara 21.1.1963

Özant Yörük
Fethiye 22.1.1963

Meral Ergül
İstanbul 1964

★Murat Gelişen
Balıkesir 20.1.1964

Erkan Ergül
İstanbul 1965

Aynur Öztuna
İstanbul 22.1.1966

★Ahmet Tuncalı
İstanbul 23.1.1966

OYUN EĞLENCE BİLGİ BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

1) Eğer şöför lâstikleri biraz söndürebilseydi, kamyonu kapının altından rahatlıkla geçirebilirdi. Tabii kapının öbür yanına geçtikten sonra lâstikleri tekrar şişirir ve yoluna devam ederdi.

2) 4 eşit parçanın dördünde de 1 Japon bayrağı ile 3 kapı bulunabilmesi için şekli şu şekilde bölmeniz gerekliydi.

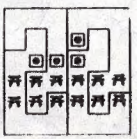

3) Ressam arkadaşın yaptığı 7 hata şunlardır: (1) Uçağın sol kanadına işaret koymayı unutmuş. (2) Çaydanlığın sapı yok. (3) Tablonun çivisi yok (4) Dolabın üçüncü kulpu yok. (5) Önde duran vazonun içindeki çiçeklerden birinin sapı yok. (6) Kuşun kafesinin parmaklıklarını çizmeyi unutmuş. (7) Adamın bıyığının yarısı yok.

PONPON

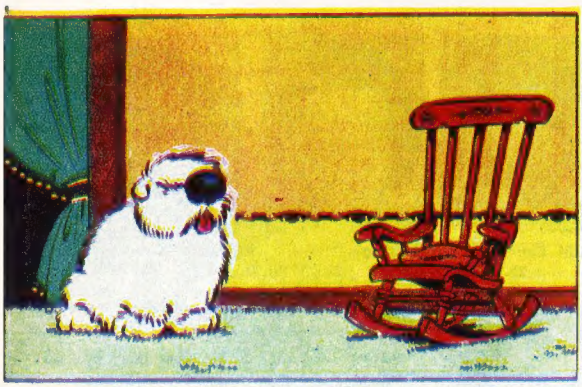

NE O, SALLANIR SANDALYAYA NEYE ÖYLE HAYRAN HAYRAN BAKIYORSUN

?
N'APAYIM, ÇOK BEĞENIYORUM ONU!

AMA NE ZAMAN OTURSAM, BABAN POPOMA BIR TEKME VURDUĞU GIBI BENI SANDALYADAN AŞAĞI ATIYOR. NE VAR YANI? KÖPEĞIZ DIYE HAKKIMIZ YOK MU BÖYLE BIR YERE OTURMAYA?

KÖPEKSEK OLMEDIK YA... BEN DE İSTIYORUM BÖYLE BIR SANDALYA...
HEM SONRA...
BUNDAN DA IYI OLMALI!..

SEN GEL BENIMLE PONPON... SANA EŞSIZ BIR SANDALYA YAPACAĞIM...
NE?

BUNDAN SONRA O SANDALYAYA KURULMAYACAK, DAYAK YEMIYECEKSIN!
SAHI Mİ?

HAY ALLAH SENDEN RAZI OLSUN OKAN... BURDA HEM YATAR, HEM SALLANIRIM... BANA NE BABANIN SANDALYASINDAN...
OHHH...